

ЕМБЛІКИ ПЛОДИ

Phyllanthi emblicae fructus

PHYLLANTHUS EMBLICA FRUIT

Висушені цілі або фрагментовані зрілі плоди *Phyllanthus emblica* L.

Вміст: не менше 3.9 % танінів, у перерахунку на пірогалол ($C_6H_6O_3$; *М.м.* 126.1) і суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

А. Куляста кістянка, іноді вдавлена з двох боків, цілі плоди до 2 см у діаметрі, але можуть бути розділені на 2 або 3 великі частини. Зовнішня поверхня зморшкувата, від коричневого до темно-зеленого кольору, має блідо-жовті зернисті виступи й до 6 чітких ребер. Коротка плодоніжка не більше 1 мм завдовжки. Зовнішня частина перикарпію, що складається з епікарпія і мезокарпія, крихка, приблизно 1–4 мм завтовшки і легко відділяється від твердого дерев'янистого ядра, на поверхні якого є 6 нечітких ребер і кілька судинних пучків у верхній частині до-рзального шва. У ядрі є 3 дещо розкритих порожнини, кожна зазвичай містить 2 насінини. 6 трикутних насінин коричневі, з гладкою зовнішньою поверхнею.

В. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок коричневого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи *хлоральгідрату розчин Р*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 3160.-1): фрагменти епікарпія, який покритий кутикулою, від жовтого кольору до майже безбарвного [С], з багатокутних або більш-менш квадратних клітин, 25–40 мкм у діаметрі, з дещо потовщеними оболонками; фрагменти мезокарпія з тонкостінних паренхіматозних клітин [G] різної форми й розміру, ізольованих або в групах, іноді з прилеглими склереїдами [Ga]; численні склереїди мезокарпія, ізольовані [А, К] або в групах [F, Н], багатокутні, округлі або прямокутні, товстостінні і з великими пористими порожнинами; численні паренхіматозні клітини, які містять друзи, призматичні кристали або кристалічний пісок кальцію оксалату [Gb]; фрагменти судинних пучків [N] мезокарпія з кільчастих або спіральних судин [Na] з прилеглими твердими пористими волокнами [Nb]; волокна ендокарпія, ізольовані або в групах [B], з рідкопористими стінками і зигзагоподібними краями; фрагменти насінної шкірки [D, M] з безбарвного зовнішнього шару тонкостінних клітин, які сплюснені на поперечному зрізі [Da] і подовжені на вигляді зверху [Ma], з прилеглими декількома шарами склереїд із дуже товстими тонкожолобчастими стінками і дуже вузькими порожнинами, схожими

на палісадну тканину на поперечному зрізі [Db] і багатокутними на вигляді зверху [Mb]; фрагменти пігментованого шару насіння [J] з багатокутних клітин зі зернистим червонувато-коричневим вмістом, щільнішим по периферії клітин ніж у центрі; фрагменти перисперму [E] з багатокутних клітин із дещо потовщеними оболонками, багато з яких містять дрібні друзи кальцію оксалату [Ea]; фрагменти сім'ядоль [O] з тонкостінних клітин, більшість з яких містять дрібні друзи кальцію оксалату; численні ізольовані призматичні кристали [L], друзи кальцію оксалату або їх фрагменти [P].

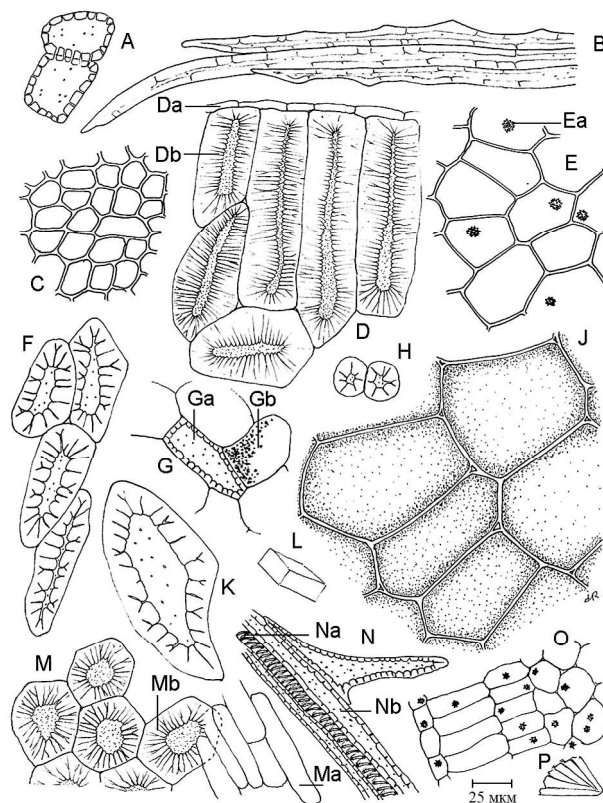

Рисунок 3160.-1. Діагностичні структури ембліки плодів (ідентифікація В)

С. Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 1.0 г здрібненої на порошок сировини (180) (2.9.12) додають 10.0 мл *метанолу Р*, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

Розчин порівняння (а). 2.0 мг *хлорогенової кислоти Р* і 12.0 мг *галової кислоти Р* розчиняють у *метанолі Р* і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10.0 мл.

Розчин порівняння (б). 2.5 мл розчину порівняння (а) доводять *метанолом Р* до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (с). 1.5 мг *гіперозиду Р* і 1.5 мг *ізокверцитрозиду Р* розчиняють у *метанолі Р* і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (а) і (б)):